



# Уладзімір Георгіевіч Мулявін

Да 70-годдзя з дня нараджэння

У беларускае нацыянальнае мастацтва Уладзімір Георгіевіч Мулявін увайшоў са сваёй адметнай творчай і мастакоўскай скіраванасцю, асаблівым стылем, які змог спалучыць, дапоўніць, узбагаціць народную песенную творчасць і эстрадную музыку.

Нарадзіўся музыкант далёка ад Беларусі, на Урале, у Свядлоўску (зараз Екацярынбург). Пасля заканчэння школы Уладзімір Мулявін паступіў у Свядлоўскае музычнае вучылішча на аддзяленне струнных інструментаў. Як гітарыст выступаў яшчэ ў час навучання. У 1963 годзе пераехаў у Мінск, дзе пачаў працаваць у канцэртна-эстрадным бюро Беларускай дзяржаўнай філармоніі. Потым была служба ў арміі, падчас якой ён граў у армейскім вакальным квартэце і ансамблі Беларускай ваеннай акругі.

Уладзіміра Мулявіна заўсёды цікавіла народная музыка. Беларуская народныя песні пакінулі ў яго душы глыбокі след, калі ён упершыню пачуў іх. У 1968 годзе музыкант паспрабаваў стварыць ансамбль. Спачатку гэта былі «Лявоны» пры папулярным танцавальным калектыве «Лявоніха». Для ансамбля Уладзімір Мулявін пачаў пісаць уласныя песні і апрацоўваць беларускі фальклор.

У 1969 годзе калектыв быў перайменаваны ў вакальна-інструментальны ансамбль «Песняры». Уладзімір Мулявін не толькі стварыў новы калектыв, але і абраў для яго такі рэпертуар, які стаў сапраўднай візіткай «Песняроў». Акрамя таго, ён прыўнёс у беларускую музыку інтанацыі,

гармонію і рытмы, сугучныя дынамічнаму пульсу жыцця. Што б ён ні рабіў, усё было прасякнута любоўю да высокай паэзіі, адчуваннем паэтыкі і сакавітасці беларускага слова, асаблівай чароўнасці нацыянальнага фальклору. Упершыню ў новай якасці ансамбль набыў шырокую вядомасць у 1970 годзе ў Маскве, дзе ён атрымаў другую прэмію (першая не прысуджалася) на IV Усесаюзным конкурсе артыстаў эстрады. Пospех быў ашаламляльны. Збылася заповітная мара музыканта: ён вывеў на вялікую сцэну прафесійны калектыв.

Уладзімір Мулявін раскрыўся як майстар-аранжыроўшчык. Ён стварыў арыгінальныя вакальна-інструментальныя інтэрпрэтацыі песень, у якіх своеасабліва выкарыстаў тэмбры галасоў і сродкі музычнай электронікі, захаваўшы пры гэтым нацыянальны каларыт гучання. Новае жыццё ў ансамблі атрымалі такія беларускія народныя песні, як «Касіў Ясь канюшыну», «Па вадзі ішла», «А ў месяцы верасні», «Рэчанька», «Купалінка», «Перапёлачка», «Ой, рана на Івана», «А ў полі вярба», «Каліна» і інш. Яны вабяць выразнасцю мелодыкі, разнастайнасцю эмацыянальных пачуццяў. Уладзімір Мулявін быў не толькі таленавітым арганізатарам, кіраўніком, аранжыроўшчыкам і выканаўцам, але і выдатным кампазітарам. У рэпертуары калектыву шмат лірычных песень на вершы Я. Коласа, Я. Купалы, М. Багдановіча, М. Танка, П. Броўкі і інш.

Працяг на с. 7



## Уладзімір Георгіевіч Мулявін

*Да 70-годдзя з дня нараджэння*

Для Мулявіна была характэрна схільнасць да тэатралізаванай пастаноўкі сваіх твораў. Першай значнай работай на гэтым шляху стала опера-прытча «Песня пра долю» (1976) па матывах паэмы Я. Купалы «Адвечная песня». Атрымаўся сапраўдны песенны спектакль на фальклорнай аснове. Творчасць Я. Купалы для Мулявіна была стрыжнёвай. Ён звяраў свае думы, пачуцці з паэзіяй беларускага класіка. Да 100-годдзя з дня нараджэння паэта «Песняры» прапанавалі гледачам праграму «Я не паэта» (1982). Уладзімір Мулявін не абмінуў і такую купалаўскую паэму, як «Курган». Паводле яе была створана вакальна-

інструментальная кампазіцыя «Гусляр». Да 25-годдзя «Песняроў» напісана праграма «Голас душы», якая ўпершыню прагучала на віцебскім фестывалі «Славянскі базар — 1994». Адною з найбольш адметных песень стала «Малітва» кампазітара А. Молчана на верш Я. Купалы. На працягу ўсяго творчага шляху майстар шукаў новыя формы, фарбы, рытмы і жанры, ажыццяўляў свае задумы і праекты. Канцэрт-спектаклем успрымаецца створаная Уладзімірам Мулявіным песенна-інструментальная кампазіцыя ў гонар 40-годдзя Вялікай Перамогі «Праз усю вайну» (1985).